

הארץ פולפרוי

תולדות עיונים הערות

התזקקות התערורות מכתבים

בעניין רבייה'ק מרשלב ז"ע

מכתביו מזהרנ"ת - עלית לתרופה, עם מכתבים חדשים והוספות מכתבי^י
ביוראים וציוויליס. הערות והארות

פרשת תשא, פרה
שנת תשעג

סימן מ'

ברוך השם, אור ליום ב' שמות, תקצ"א

[המכتب נכתב בלשון אידיש, כי נכתבו מרת חנה ע"ה ובניהם, כיוון שגם בסביבותיהם בעיר טולטשין פשתה המגפה רח"ל, ונודר מהם אמה ע"ה כמש' במכتب ל"ט, لكن ערך להם מכתב בלבד אידיש לנחמים מגיניגים וצערם]

שלום לאחובי בני חכמי הרבני מו"ה יצחק שחיי

השם יתברך ישמרכם מכל רע, ויסיר מחלה מקרבכם, ויתן לכם חיים טובים וארכויים, אכ"ר.

LIBU קינדריר איר קענט פארשטיין דעם צער פין איערי בריף, וואס איך האב גיהערט די בשורות פין איירער שטוב, איננס נאך דאס אנדרע, הש"ת זאל שוין רחמנות הא宾, נאך וואס קען היינט ווער העלפען, נאך השם יתברך אליאן, אין מיר קאנין מער ניט נאך בעטין אים תמיד, אויל ירחם

מן הסוף האט איר גיהערט וואס סיא טיט זיך, פיל זאגין או פה איזו חז' עריגר גיוען איזן טולטשין, סע זענן זיער פיל מענטשין ונודר גיוארין, הש"ת זאל שווין רחמנות הא宾.

היינט וואס פאר איזן עצה קאן איך אידג'יבין, מען הערט אלוי טאג או מען וועט חז' ציא שפאריין. גם בבתי איזו ניט געזונט בת אשתי היה תהיה, השם יתברך ישלה לה רפואה שלימה בקרוב נמת היה שבאה אחים ברית נשואין עם דידד דוד כיון מודנית זיין. דעם צער מיט די יסודרים מיט די פחדין, וואס איטליכיר האט די ציטין פאר שטיט איר אליאן. קיין עצה קאן מען היינט גאר ניט גיבין, מען ניט העלפין נאך בעטין השם יתברך ברחמים ותחנונין, אויל יהוס אויל ירחם.

לעת עתה קווק איך אודויס בכל שעה צו הערין פין דיא קינדרער וואס זענן שלאף בייא איך וואס זיאו טוהין, השם יתברך ישלה להם רפואה שלימה מן השמים בקרוב, ושומר את כולכם מעטה, ושמחה נפשיכם בכל הטבות מהרה.

LIBU קינדריר למטען השם שטארקט איזה, און לאוט איך ניט אפ, האט בטחון אין איך, ער וועט איך ניט אפ לאוין חז'ו, אך לא בעי ישלה יד אויב לגד. וענין מס ע"ז ד. ולקמן מכתב שי"ט ערד וועט איך שווין העלפין, און וועט איך טרייסטן מיט אלירלי נחמות וישועות גדולות. וואס סע איזו גיוען איזו בודאי אלץ לטובה, וויטער ער איך שווין אפ הייטן, וכאב את בן ירצה וחביב אתכם, ווישיע לכם בכל טוב, והכל יתהף לטובה.

וויטדר קאן איך פיל ניט שריבין, מחמת גרויס צער פון איך, ומכל הצדדים. השם יתברך ירחם עליינו ועל כל ישראל, ויאמר למלאך הרף ידה, וישוב אלינו וירחמיןנו. דברי אביך המזכה בכל רגע לשמעו הטוב מכם. נא לזרו להודיעני מיד מביתכם ומשלום כל אחד ביהו, השם יתברך ירחם וישמעינו בשורות טובות זה מה זה תמיד.

דברי המזכה לישועה

נתן מרשלב

תודיענו גם משלום בן אחותי ר' אייזיק נ"י, ר' יצחק אייזיק בן אחותיו ותלמידיו של מוהרנת' ומשלום כל אנ"ש ואחוביינו ורעניינו, ירחם ה' ברחמייו המרוביים מעטה עליינו ועל כל ישראל, כי עת צהرا היא לעקב וממנה יוושע ירמיה ל. ז.

אהובי בני מי יתן לי אבר כיוונה, אועפה אליך לראות עמק פה אל פה, אך מה לעשות כי גבה טוואר בינו, ולזוצא ולבא איזן שלום. מען השם למטען השם, חזק ואמן עתה ואל תהיה נmeshך אחר הצער כל כך חז' [יש מירא מאגש' בשם רביזיל: כל הנmeshך אחר הצער נmeshך אחריו]. כי ה' אתך אל תירה ואל תהה, בטח בה' כי לא יעוז אוטך.

אנו מהווים להפקיד רוחינו ונשומותינו בידי תברך, והטוב בעינו יעשה עמנוא, עתה יודעים הכל כי אין עצה ותחבולות כי אם להשליך עצמו על השם יתברך, וכור עתה כמה החיות עצמן בפסקוק מהלים נא, כי השליך על ה' יהבר וככו, בקץ הזה (עין בספר ליקוטי מוהרנא"ר ירושתבו על ילקו"ש מלacci ג' בשם מרד הבעל שם טוב חק' יזקלה'ה, הובא בספר בעל שם טוב עהית פ' מקץ איז). עתה עתה הגיע העת שתחיה עצמן בפסקוק זה ביוור ויתורה, וה' יושיע לך. וכעת אי אפשר להאריך יותר, עד שיגיע לי אגרת מנק מהרה, ולה' הישועה.

החצ'י רובל-חדש קבלתי, ועשיתי מה שמוסטל עלי להתפלל להשם יתברך ערכ שבת סמור לקבלה שבת, ואמרתי התפללה נליקוט הפלות ח'א סי' קכ"ג של ה'כ"ד מני פדיונות וכו'. השית' יעורר לב הצדיק שיכול לעשותה והפדיון, ויבטל כל הגזירות קשות מעלינו ומעל כל ישראל.

ברוך אלוקינו אשר עזרנו עד כה, שאנו יודען גם עתה מדברים נשגים כאלה, שיש בהם כוח להחיותינו גם עתה, ולשם נשותינו תמיד, אם נרצה לחזק עצמנו, ולשומ לבנו היטב לכל החסדים והטבות, נצחות נפלאות ונוראות, אשר גמל עלינו ברחמיו ורוב חסדיו.

(עד הנה נשכה החולאת הניל. مكان ואילך החול להיות שקט עד ערך שבוע א' או יותר ואו שקתה הארץ תhalb לאל – הגהה מדפס ישן).

סיכום מ"א

יום ב' יתרו תקצ"א

אהובי בני חביבי וכור.

דע בני כי השם יתברך גדול מאד, ואי אפשר לדבר בזה כלל, אפילו מה שמתנווץ לבבי, וקומו להשית שהכל יתהפר לטובה, כל מה שעובר על כל אחד ואחד, רק חזק ואמצ. זוכר היטב היטב מה שאמר רבינו ז"ל (ליקוט מוהרץ ח' סי' מ"ח) שצרכין להיות עקשן גדול בעבודת ה', זכור זאת היטב עתה בכל יום, ובפרט בזמנים הבאים לשולם, כי יצטרך לך מאד מאד, כי עידין אין אתה יודע מה שיכול לעבור על האדם.

ואפלו אתם צricsים להיות עשנים גדולים במעט עבדותכם, גם בהרצון והשתוקות והכיסופין צricsין להיות עקשן גדול, לחפות ולהשתוקך ברצון חזק תמיד להשם יתברך ולתורתו, היהיך איך שיהיה, מבואר אצל באריכות, ויעבור עלי מה, אני חפץ אף על פי כן האמת לאמתו, שהוא השם יתברך ותורתו, שהוא עצם האמת. וזהו (שהש' ח' ד' מה תעיר וממה תעוררו את האהבה עד שתחפץ, כאשר כבר דברנו בו).

[עיין בספק ליקוט היל' ערב ה'ג ו'ל: העיקר הוא הרצון, שצורך האדם להרגיל את עצמו לכוסוף ולהשתוקך ולהתגעגע בכל עת להשם יתברך, ולתורתו ולמוצתו, ולהשתדרל תמיד שייחו לו רצונות טובים חוקים ודרושים וכו', וכן דבר מה רבינו ז"ל כמה פעים בכמה לשנותה שהעיקר הוא ריק הרצון והכיסופין שירצה וכיסוף תמיד ברצון חזק רצונו לעשות יתברך באמות, ואם אף על פי כן אנו זוכה, מה לשועה, יתגבור לבלי להפסיק ולבטל הרצון ח' ריק ירצה יתר ברצונות חוקים יותר, ויתגבור ברצון חזק וכיסופים גדולים להשם יתברך תמיד בכל עת לעולם ועד, כי העיקר הוא הרצון (שם אות א').

והכל הוא שאין שם יושם בעולם כלל, ואפלו אם האדם הוא כמו שהוא, כל זמן שעדיין הוא וכר את השם יתברך ויש לו רצון לשוב אליו יתברך, ועודין לא כה להשובה, אדרבא גם יתיר והוסיף חטא על פשע ח'ו, אף על פי כן ייחוק עצמו ברצון יותר ויותר, ויריגל עצמו בכל עת לכוסוף ולהשתוקך להשם יתברך תמיד בכל עת, ועל ידי זה בודאי סוף כל סוף יוכה לצאת משפטותו, יוכה בודאי לתשובה ביל' פסק, ורק הוא עצה טובנה וכוננה לכל אדם שבעילם, מגול ועד קטע, הן צדק גובל מאור או איש כשר באמת הרצך לנצח מדרגא לדרגא ובבה יותר, הן אנשים הקטנים במועלם מאור, ואפלו המונחים בשאלת תחתיות המוליכים במשמעות רעים מאד, אף על פי כן על ידי הרצון הכל יכולות לעלות מתכלית דיווט התחתונה עד רום המעללה, ואי אפשר לבאר בכתב עצם מעלת הרצון והכיסופים רקודהשכה פמי שהבננו מרברי ר宾ו ז"ל, כפי מה שוכנו במציאות יתברך בצעדי, כי בכתב אי אפשר לבאר אפילו חלק מALK.

וכבר גילה כמה מה תורות גבות על זה, אשר נדפסו מכבה, אבל יותר מה הבנו מפיו והקדוש בעזם, ציריך כל אדם וכי מה שהוא להרגיל עצמו מאר בוה להסוף ולהשתוקך תמיד להשם יתברך, ברצון חזק ותקף, וברור וה יכול אדרבא כל אדם לקיים אפלוי הפתוחות שבחפותיהם, ואפלו שבר עזה בתום אופם, מי שרצה לקיימה.

כי בשלמא כל הדברים והוצאות שבעולם יכול הבעל דבר להתגבר לבלי להגניה את האדם לעשומם, אבל רצון לך והוא אפשר לסתור בשום אופן, כי היהיך איך שיהיה, אף על פי כן אני רוצה לשוב להשית ברצון חזק, כי מיט פטי ומשוגע שלא טוב האמת ונងח, רק שקשה לך להתגבר על מה שצרכי להתגבר, אבל על כל פנים רצון של כל ישאל המאמנים בחשם יתברך, בודאי חזק מאר מאר לשוב אליו יתברך. רק מהמת שאין יודען מעלת הרצון, שהרצון בעצמו הרבה, על כן כשרואן שכמה פעים דציו ברצון חזק להשם יתברך, וגם קצת גنمو יותר, על כן המתאיםים בעצמן ושוכחים לפסוף יותר, עד שנטעלם הרצון אצלם, ובאמת וזה הפוגם קשה יותר מן הכל, כי איך שהוא על כל פנים לא ינית את הרצון ולא יטוש ולא יעוז הרצון, אדרבא יריגל עצמו לכוסוף ולהשתוקך בכל פעם יותר וייתר ברצון חזק יותר וייתר להשם יתברך, וזה הרצון בעצמו טוב מאד, ויכול ליקח על ידי זה לתשובה שלמה באמתו, ולעלות לכל המעלות ודקורה עין בפניהם באריכות).

זה שאמור השבעתי אתכם בנות ירושלים בצדאות או באלוות הדרה, מה תעירו ומה תעוררו את האהבה עד שתחפץ (שהש' ח' ד). הינו שכנסת יישרואל אלואם לאלאות והסתרא אחרה שהם נקרים צבאות ואילות השורה, שהם החיים רעות הדורדים וטורפים, שהם עיקר כה היצד הרע וישראל קדושים אמורים להם, שלא יועיל להם שם דבריהם עווישין ומשתדרין לקלקל ח'ו האבהה שבין ישראל לאחים שבשבטים, על רדי הפיתויים והסתות שemptiyin מיטיזין את כל אחד ואחד במה שemptiyin אותו, לרחוק מהשם יתברך חז'ו, שכל זה לא יועיל להם, כי אף על פי שבדר נכסל בנו כמה וכמה, אף על פי כן עידיין הפטים ומשתוקקים להשם יתברך בחפץ ורצון תשוקה גנולה מאד מאד.

זה מה תעירו ומה תעוררו את האהבה "עד שתחפץ". כי לא יועיל לכם מה שאמם עוסקים לעשות שנאה וקליקול חז'ו כמו שפירוש' שם, כי לא יועיל כלל, מאחר שלעלום אי אפשר לבטל הרצון דקוושה, כי בודאי כל אחד מישראל כמי שהוא, עידיין הוא חפץ ומשתוקק לשוב להשם יתברך. ומماחר שעידיין יש להם רצון וכיסופין לאין סוף יתברך. בודאי לא יכול להרחק ישראל מהשם יתברך לעולם, כי סוף כל סוף יшибו אליו מאר שלעלום הרצון חזק לשוב אליו יתברך כי הרצון הוא נשך מושיע אדרעון, שהוא עתיקא קדריאש, שם אין מגיע שם פם כדיוד, ושם נאמר (איוב לה, ו) אם חמאתה מה תפעל לו וכוי כידוע, ועל כן כנגד הרצון אין יכול לקלקל שם פם והטה, כי הרצון מתגבר על הכל כי שם אין מגיע שם פם והטה. כי בהרשות נמשך מרעה דערעון שעינה אור אין סוף, ולבן בענין הרצון אין סוף כי או רחzon הוא או רחzon אין סוף שאינו נפסק לעילם, כי אין סוף ותכלית כי או רחן הוקולחים ח'ז, סוף כל סוף אנו משוחררים אליו יתברך ברצון חזק, כי או רחzon הוא או רחן סוף (שם אות ה – ו).

ובליקורה הל' בהמי (ה'ז' א' י"ב) פי' ח' וזה מעשה המנורה מקשה וזה בעבודת השם בעשרות נдол מאד נnil, כי איתא בדרבי ר宾ו ז'ל שצרכין להיות עקשן גдол בעבודת השם,ומי שהתחילה מעש בעבודת ה' יודע זאת שאיא להזיה איש ישראל באמת כ'א על ידי עקשות גدول, כי הרבה הרפהתקאות וירידות צרכין לעבור על כל אחד ואחד, בלי' שיעור. ואם לא יהיה עקשן גדול לבלי להגניה על ידי זה ובעודתו שהתחל, אז' לא ישאר על עמו ו/or.

זה בחינת וזה מעשה המנורה מקשה זהב, מקשה לשון עקשנות. שצרכין להיות עז וקשה בעבודת השם בעשרות נдол מאד נnil, וזה עירכה עד פרחה מקשה היא, הינו שככל הציגורים והפרחים שבמנורה עד ירכה עד פרחה שהוא בלהגיה המנורה כnil, כל זה נעשה רק על ידי עקשות בחינת עד ירכה עד פרחה מקשה וכו' שמתחלת ועד סוף צרכין עקשנות וועות גдол כnil ע'ב.

וכ' שם אח'ב' (באות כ') ועיקר העוות והעשנות הוא הרצון, שצרכ' האדם שרוצה לזכנס בעבודת השם ש'יה' עקשן גדול ברצון לכל ייעוב ולא יರפה את הרצון מושם מנעה בעולם. וזה עיקר העשנות דקוושה. וזה עיקר התפקידו יתברך מה שהוא יתברך בעבודת ישראל, כי באמצעות עיקר התפקידו הוא רצון מה שהשם יתברך מטאף עם הרצון והכיסופין דקוושה של כל אחד מישראל, מה שכל אחד מישראל לבו בווער תמיד ברצון חזק לוכת לעבודת השם באמת, וזה עיקר התפקידו יתברך שמו. כי העבורה בעצמה אינה יקרה כ'ב, כי הכל מתנו יתברך ממש מ'קי הדרומי ואשלם וכו' וא' לנו לעשות שום דבר שבקדרושה ולא לנו

מאמץ מישיב נפש ◆◆◆

ע"ו

מאת אחד הרבנים שליט"א

סימן ר': בולם אהובים ובר' בולם קדושים

זודש

שואל: אם כן הוא כאשר דברת, כי לא כיוון רבינו נחמן לבטל שום אחד מצדיקים הקודמים וגם לא מבני דורו, א"כ למה לא אוחזים חסידי ברסלב מכל הצדיקים המפורסמים, היינו תלמידי הבуш"ט ז"ע, וגם אינם לומדים בספרי שאר תלמידי הבуш"ט, רק הכל הוא רק רבינו נחמן וספריו וספריו תלמידיו.

בולם אהובים, בולם קדושים

[המשך דברי מוהרנת בליקוטי הלכות] בולם אהובים, בולם קדושים, כי בולם מדברים מרצונו ית' הנעלם בתורתה והמצוות, ובודאי אסור לקוץ ברכבי ספרים, כמו שנמצאים קצת אשר עיניהם צרה כשראוים שנתחדש עוד איזה ספר חדש, ועתק יצא מפיהם, כאלו מצעריהם על הראשונים שכך הרבה רוחה ספרים ולמה לו עוד. ובאמת לא בדעת ידרבו, כי לכל עת וזמן לכל חפץ.

כי מי יכריח אותו ללמד זה הספר החדש, רק יבללה ימיו בספרים שיש מכבר, מי ימחה בידו, ומה אכפת לייה שיש עוד ספרים בעולם, אולי יש בני אדם שמסוגל להם זה הספר דיקא כמו שראוין בחוש שיש בני אדם שיש להם להיות מספר זה, ויש בני אדם שמחיה אותם ספר אחר, וגם באדם אחד בעצם יש שניים בין הומן, לפחות מתעורר להשיות ע"י דבר זה בספר זה, ולפעמים איןו יכול להתעורר כ"א ע"י דבר תורה ומוסר בספר אחר, וגם מי שנפשו השקה בתורה ומבהלה ימיו עליה קרואו כי לך נוצר, יש פנאי בימי האדם אשר הוא חי על פני האדמה, לעין ולהבטח בספרים הרבה מאד, כמו שריאנו כמה גדולים שהיה בזמנים ספרים הרבה מאד.

לבלי להליעג ולבזות ח"ו שום ספר ההולך עפ"י דרכי התורה הקדושה

ולמה לא נלמד ק"ו מהucci"ם, כי לא קיבלו את התורה הקדושה, וכל ענייני חכמתם בעסקי העווה"ז שהוא הבל וריק צל עובר, ואעפ"כ יש להם הרבה ספרים אלףים ורבעות באריכות גדול מאד, ובכל מדינה ומדינה נתחדים אצלם ספריהם הרבה מאד בכל שנה, וכמעט בכל יום, ואין קצחים בריבוי ספריהם, ומדובר נ广播 אנחנו ח"ז, להකפיד על ריבוי הספרים של התורה הקדושה, אשר היא חיננו ואורך ימינו בעווה"ז ובזה"ב לעולם שכלו ארוך וטוב לעולמי עד ולנצח נצחים, ע"כ כל הספרים הקדושים שנתחברו עד הנה עדין אינם חילק מאלף מעוצם ריבוי הספרים שיתגלו עוד בשיתגלו סתרי רוז התורה האמתית, ע"כ צריכין להזהר לבלי להליעג ולבזות ח"ז, שום ספר ההולך עפ"י דרכי התורה הקדושה, כי בולם צריכין להיעולם, וגם כי יש כמה וכמה מדיניות וערים של ישראל, ובמקומות אלו מתפשתין אלו הספרים, והם מחין עצמן בהם, ובמקומות אחרים מחין עצמן בספרים אחרים דיקא כנ"ל ע"כ.

להאמין בולם ולבלי להסתכל כלל על המחלוקת שביניהם.

וכתב (תפלת מנהה ה"ז) אות י"ב עיקר תיקון החובלים, כשמתקרכבים מתוך מחלוקת וספקות, ומאמינים בכל הצדיקים עפ"י שחולקים זה על זה, לא כמו היליצנים שאומרים מאחר שחולקים זה על זה, הוא שומע דברי שניהם וחולק על שניהם, כי זה דברי ליצנות, ונוגעים בכפירות רח"ל. רק האמת הוא להיפך, צריך להאמין בולם, ולבלי להסתכל כלל על המחלוקת שביניהם.

וזהו אם לא תדע לך היפה בנשים צאי לך בעקביו הצאן ורعي את גדייתך על משכנות הרעים. הינו אם לא תדע לך למי להתקרב, כמו שאל תחללה הגידה לי וכוי' איך תרעה וכו'. ע"ז השיב צאי לך וכוי' ורעי לך על משכנות הרעים, הרועים דיקא לשון רבים. שתתקרב לכולם, כי מאחר שאתה יודע למי להתקרב, צריך אתה להתקרב לכולם ולהאמין בכולם, לאחר שכולם מזהירים אותך לךים תורה משה בכתב ובע"פ. כי רק מהאנשים הכהופרים ההולכים בדרכי החקירה, הרוצים להטוט מהתורת משה, למלוד חכמות חיצונית, ופורקים עול וכו', מהם צריכים להתרחק בתכלית הריחוק, אבל כל מי שמניג עפ"י התורה כפי שמסרו לנו ורבותינו בגמר ופסקים וספריו יראים המיסדים עפ"י דבריהם הקדושים, בהם צריכים להתפרק בכולם, כמו וכמו תדבק, ואמרז"ל הדבק בת"ח ע"כ.

הלכה למעשה

ובאמת כן קיים למעשה הרה"ק ר' נחמן מטשעരין מגDOI תלמידי מוהרנת, שהוא עשה הליקוט הראשון של ספרי חסידות, כי הוציא לאור ספרי חסידים ליקוט מספרי תלמידי הבуш"ט, ודרכ חסידים מטלמידי המגיד, וזה היה הליקוט הראשון של ספרי חסידות בעולם, וזה עשה ראש החבריה של חסידי ברסלב בימיו, ועשה זאת על הכוונה הניל, כדי שיוכו חסידי ברסלב לקיים ציווי רבינו למדור כל הספרים, והואות שלא היו בנמצא כ"כ כל הספרים הללו, ע"כ לקטם והביאם לפונדק אחד וכן מספר הר"ם שцентр בשם ר' אברהם שטערענאהארץ.

וכן המדפיס של ספרי ברסלב בפולין ר' אהרן ליב ציגעלמאן, הדפיס בסוף כמה מספרי ברסלב העטיל קטן של רבינו אלימלך, וכן עסקו הרבה חסידי ברסלב בכל ספרי החסידות ציזיוי רבינו, משא"כ בשאר חצרות של חסידים, עפ"י רוב עסקו כ"א רק בתורת רבם או רבותיהם בלבד, כגון בחב"ד עוסקים רק בספריהם ויש כמה ומארמים בביטול על דברי חסידות של חצרות אחרות, ואכ"מ להעתיקם, וכן בחצרות טשעראנבעל עוסקים בספריהם, וכן הוא בסלאנים וקרלין, שעוסקן בספריהם דוקא, וגם חסידי פולין עוסקן רק בספריהם, כגון בגער בחידושי הר"ם ושפת אמרת, וכן באלאנסדר בספריהם, או גם בשאר ספרי חסידי פולין תלמידי הר"ר בונם, כגון אבני נזר, שם ממשוואל, ספרי רבוי צדוק, אבל לא בספרי רבותינו מגאליצ'יע ואוקריינע.

לטובה באופן שיגמור ויזיא אל הפעול הדבר שבקורתה שהוא רצפה. נמצא שעיקר העשנות ברכזון. וזה עיקר התפארותיו יברך לנו' עלי' עיש' שהאריך בדורש נפל גנורא.

יתר מזה אין להאריך כי מהפטת מהיה בקרוב פה בח'ים ושלום.

דברי אביך המצפה לראות בטובך האמתי לנצח

בנתן מברסלב

סימן מ"ב

יום ג' פקודי תקצ"א פה אומאן

שלום וחימם לאחובי חבבי כנפשי הרבני הותיק מו"ה חיים נחום נ"י לנצח.

[ר' חיים נחום בן הרה"ח ר' שמואל מזירין, מתלמידי מוהרנן"ת]

בשעה זו שמעתי שהגיא מכתב מאתה, שחותונך נפטר תנצ'ב"ה, המקומ ינוח אתכם [חוותנו הרה"ח ר' זלמן מק' אומן, מאנ"ש ישידי ברסלב, כמו"ש בימי מוחרנת ח"ב סי' כ"ב, וככתב הוה נכתב באומן, ואפשר שר' זלמן הוה חותונך של ר' חיים נחום אף שדר באומן, עפ"כ כתוב לו מוחרנת שחותונך נפטר היינו שר' חיים נחום שלח מכתב למוחרנת ליק' ברסלב שחותונך ר' זלמן נפטר באומן, ור' חיים נחום לא ידע שמוירנת' נוסע לאומן ולכך שלח לו מכתב לברסלב], ומאהבתך זורתי עצמי לכטוב לך שורותים אלו, שתתלה לאל באתי לשולם לפה אתמול, ובברוך השם הכל שלום.

אך היבט חרה לי עלייך על שהשלכת את אהותך על הבדיקה מרת אDEL תח'י [הרבנית מרת אDEL בתו הנודעה של רבי זילן] ופקחת עליה באזהרה לבל תנשא לאיש פשוט, עד שיזומן לה למון דיקא. היתכן לעשותות כז, אם אתה רוצה להשיאה לתלמיד חכם דיקא, תקננה לביתה, ותהיה מوطל عليك ותוכל לעשותות כרצונך, ואיך אתה רוצה להעמסים העול על אDEL תח'י שתהיה בביתה, אשר השעה דוחקה לה מאייד כדיודע לך, ותהיה צורחה מהנה נשא עד שיזומן לה תלמיד חכם דיקא, ומ' יודע אם התלמיד חכם ירצה לישנה על תנאי שיזומר על הפתחים עמה, אפילו אם אהותך תתרצה לו, מכל שכן שבאמת גם אהותך אינה מרווחה לזה כלבל.

כונת העורות והצינום בכדי להבין את המכתב ה-ק), וברצונוינו בעזה להגדיר כל המכתבים עם העורות כדי לזכות את הרבים, שכן נשמה לקבל באמיל מן הקוראים היקרים "הארות" בין על דברי מוהרנת' ובין על דברינו כדי שיוצא מתחם ידינו דבר נאה ומתקון, ויאשר כוחכם לפדרע

מודעה שימושת ובקשה

בהתוות שסידרנו כל תלמידי רבי'ז'ל על סדר הא"ב בסדר יפה אף געים, וכן יש תחת ידיינו מסודר כל תלמידי מוהרנות ז"ל על דרך זה, וכן זכינו בעזהשיות לסדר הספה"ק **"עלים לתרופה - מכתבי מוהרנות"**, עם העורות ובירורים על כל מכתב ומכתב, **בתוספת מכתבים מכת"**, עד שפנימן חדשות בא לאצנו.

ולכן הנו פונים בבקשה מאות א"ש היקרים, מי שרוצה
לזכות ליתן יד ועזר להדפסת הספרים הקדושים
הלו יפנה אלינו, וחכמת הרובים תלוינו.

למטען למערתן, וכן לטעוג מאמורים להחפיע בהעט סופר, או להערות, וט
מי שברצנו שיגיע לו העט סופר על יד האזעמל, פנה:

CONGHYPRINTING@GMAIL.COM

או להפעלה: 845.781.6701

להזדהה על מול פוט לאוניש. יש לשולח הודעה (עד יומם ג' בשעה: 9:00 בז'וקר):

לימוד ספרה"ק ליקוטי מוהר"ן בכל יום
מען קען הענן אויף א"ווצרות ברסל"ב יען טאג א
עמוד בספרה"ק ליקוטי מוהר"ן

געלערנט אוניס אידיש מיט א קלאָאַהַרְן האָסֶר, לוייט די
מפורשים אָן לוייט ווּס אָזִי מְבוֹאָר אַין לִיקּוֹת הַלְּכָדָה
וְזַקְוָן אַמְצָאוּ אֲזֵה לְמַדְרָסָה סְפָרִיאָה, וְלְעִזָּין וְלְחַדְשָׁס בְּדָם לְמַזְאוֹה בָּהָם
בְּכָל עַמְּךָ עַצְמָתָה לְחַצְלָה פְּשָׁכְבָּם עַל תְּכִיבָּתְךָ (ז')

קבועים		שיעורים	
יום לחודש	יום השבוע	יום לחודש	יום השבוע
י"ח	שבת	ליקו"ה ח'ב	ליקו"מ ח'ב
י"ט	לא:	קע"ז	ג"ד
כ'	לה:	קע"ז	ה"ו
כ"א	לט:	קע"ה	ו"ה
כ"ב	לט:	קע"ט	ט"ז
כ"ג	ט:	קע"ט	יא"ב
כ"ד	ט:	ק"פ	יא"ב
כ"ג	ה:	קפ"א	יג"ד
כ"ג	ר:	קפ"ב	טריטו